



"Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и со камења ги засипуваш пратените при тебе, колку пати сакав да ги собирам чедата свои, како квачка пилињата свои под крилја, но не сакавте. И ете, домот ваш ќе ви се остави пуст. И Јас ви велеам, дека нема да Ме видите сè дури не дојде времето да кажете: 'Благословен е Оној што иде во името Господово!'"

"Ќе дојдат дни и од сè ова што го гледате нема да остане ни камен, што не ќе биде урнат". "...А кога ќе го видите Ерусалим опколен од војски, знајте - дека се приближило неговото запустување. Тогаш, оние кои се наоѓаат во Јудеја, нека бегаат во планините; и кои се во градот, да излезат од него; а кои се по околните места, нека не влегуваат во него, зашто тоа се дните на одмазда, за да се изврши сè што е напишано. Но, тешко на бремените и на доилките во тие дни: зашто голема мака ќе биде на земјата, и гнев врз овој народ; и ќе паднат од сечилото на мечот, и ќе бидат одведени во плен по сите народи; а Ерусалим ќе го газат незнајбошци, сè додека не се завршат времињата на незнајбошците".

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

На падината на Маслиновата Гора, во близина на "Базиликата на агонијата" се наоѓа црквата "Господовите солзи", која во мислите нè враќа во минатото и нè потсетува на местото каде што Исус пролевал солзи за Ерусалим. Куполата на црквата има облик на солза, со темноцрвена боја за да се сеќаваме на крвавите солзи кои капеле низ тажното лице на Господ Исус Христос. Големите крст на кулата на куполата се забележува од далеку. Во источниот дел е зачувана апсидата на стародревната капела со украси во мозаикот. Карактеристично за оваа црква е тоа што во неа пред самиот олтар има огромен отвор. Преку него пред свештеникот се отвора прекрасен поглед речиси на целиот Свет Град Ерусалим, за кого Исус плачел, кога по воскреснувањето на Лазар, на празникот Цветници, доаѓал од Витфага (Горна Витанија) во Ерусалим и при тоа поминал покрај ова место.

Со подадени раце кон Своите чедата за да ги закрили, ги оплакува казнетиот град и луѓето, заради тешките гревови. Тогаш небото ронеше солзи, преку очите на Исус, Кој ја претскажа вистината за разурнувањето на Ерусалим:

"Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и со камења ги засипуваш пратените при тебе, колку пати сакав да ги собирам чедата свои, како квачка пилињата свои под крилја, но не сакавте. И ете, домот ваш ќе ви се остави пуст. И Јас ви велеам, дека нема да Ме видите сè дури не дојде времето да кажете: 'Благословен е Оној што иде во името Господово!'" (Лука 13, 34-35)

СЕ ИЗВРШИЛО ЗАПИШАНОТО

Со поглед кон Ерусалим, со безнадежен поглед заради тешката блиска иднина на овој град, тој стоел овде, на ова место, каде што денес стојат многубројните вер-

ници, и го оплакувал.

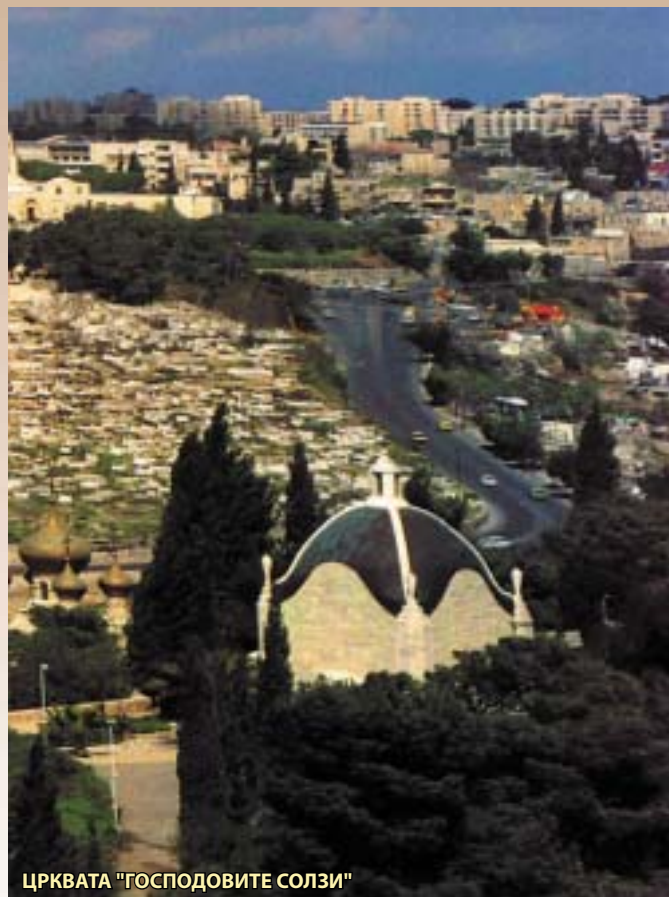
Колку солзи капнаа од Твоите очи, Господи, за малку љубов од светот?

А кога се приближи и го виде градот, заплака за него и рече: "Да беше и ти узнал барем во овој твој ден, што служи за твојот мир? Но, тоа сега е скриено од твоите очи, зашто ќе дојдат денови за тебе и непријателите твои ќе те опкружат со окопи и ќе те опколнат, и ќе те притеснат од сите страни; и ќе те разурнат тебе и ќе ги избијат децата твои во тебе и нема да остават камен на камен од тебе, оти не си го позна времето, кога беше посетен". (Лука 19, 41-44)

Исус одржува беседа за разурнувањето на Ерусалим и за неговата иднина:

И кога некои зборуваа за храмот, дека е украсен со

убави камења и ветени дарови, Он им рече: "Ќе дојдат дни и од сè ова што го гледате нема да остане ни камен, што не ќе биде урнат". "...А кога ќе го видите Ерусалим опколен од војски, знајте - дека се приближило неговото запустување. Тогаш, оние кои се наоѓаат во Јудеја, нека бегаат во планините; и кои се во градот, да излезат од него; а кои се по околните места, нека не влегуваат во него, зашто тоа се дните на одмазда, за да се изврши сè што е напишано. Но, тешко на бремените и на доилките во тие дни: зашто голема мака ќе биде на земјата, и гнев врз овој народ; и ќе паднат од сечилото на мечот, и ќе бидат одведени во плен по сите народи; а Ерусалим ќе го газат незнајбошци, сè додека не се за-



ЦРКВАТА "ГОСПОДОВИТЕ СОЛЗИ"

вршат времињата на незнајбошците". (Лука 21, 5-6, 20-24)

Исус зборува за тешките гревови на Ерусалим. Прорекнува за разурнувањето на храмот и на Ерусалим:

"Ерусалиме, Ерусалиме, што ги убиваш пророците и со камења ги засипуваш испратените при тебе! Колку пати сакав да ги соберам чедата твои, како кокошка која ги собира пилињата свои под крилја, а вие нејќевте. Ете, ви се остава пуст вашиот дом. Оти, ви велам: нема да

А кога излегуваше од храмот, еден од учениците Негови Му рече: "Учителе, гледај какви камења и какви згради!" Исус, пак, му одговори и рече: "Ги гледаш ли овие големи згради? Ни камен на камен нема да остане овде, што не ќе биде урнат". (Марко 13, 1-2)

Во Ерусалим, секоја година на празникот Цветници се

те (Исусовите) солзи".

Во близина на црквата "Господовите солзи" се наоѓаат стари еврејски гробови уште од времето на Христос. Тие се откриени во текот на 1953-1955 година. Има повеќе од сто гробови со евангелски имиња: Марта, Марија, Салома (жената на Лазар) и др. По смртта на цар Нерон (од 54 до 68 год.) и борбата за

бил опкружен и Соломоновиот храм.

Тит со силна и добро опремена војска: петта, десетта и петнаесетта легија, удрил на Ерусалим. По дваесет дена опсада и силен отпор од Евреите, ги заземал првиот и вториот бедем.

Бидејќи во тоа време бил празникот на бесквасните лебови, во Ерусалим бил собран речиси целиот еврејски народ. Во него имало околу 2.700.000 луѓе. Изненаден од опсадата на Римјаните, на-

CRKVATA "GOSPODOVITE SOLZI" - PLAČEWE ZA ERUSALIM

Ме видите отсега дури не кажете: Благословен е Оној, Кој иде во името Господово!" (Матеј 23, 37-39)

ЛИТИЈАТА НА ПРАЗНИКОТ ЦВЕТНИЦИ

И кога излезе Исус од храмот и си одеше, се приближија до Него учениците Негови за да му ги покажат зградите на храмот. А Исус им рече: "Го гледате ли сè тоа? Вистина, ви велам: нема да остане тука ни камен на камен, а да не биде урнат". (Матеј 24, 1-2)

Светиот евангелист Марко пишува за Исусовата беседа за разурнувањето на Ерусалим и за неговата идна слава:

движи литија од црквата на Горна Витанија (сретнувањето на Господ со Марта), покрај црквата "Оче наш", па минувајќи пред Гробот на пророкот, се упатува кон црквата "Плач за Ерусалим", потоа покрај сегашната "Базилика на агонијата", покрај Златната Врата (низ која Господ минал на празникот Цветници), и доаѓа до Соломоновиот храм, кој подоцна го обновил Ирод Велики, каде што сега се наоѓа Омаровата џамија. Оваа литија минува по истиот пат по кој некогаш Христос одел на овој празник. Значи, минува и покрај црквата "Господови-

превласт, војската го избрала за римски цар Веспасијан (од 68 до 79 год.). Тој го испратил својот син Тит (подоцна римски цар од 79 до 81 год.), во Јудеја, за да го задуши бунтот на Евреите. Бидејќи Тит освоил некои градови во Галилеја, се подготвувал да го нападне Ерусалим.

Тогаш Стариот Град Ерусалим се протегал на две брда, меѓу кои се наоѓала Тиропејонската долина (Сирара). Таа се протегала до Силоамската бања и го делела градот на два дела, на горен и долен дел. Стариот град бил опкружен со двојни бедеми, а со посебни сидови

родот гладувал. Гладните војници го ограбувале својот народ. На сите страни се лелеа крв заради храна. Оваа состојба станала уште потешка кога Тит го оградил Ерусалим со опсадни сидови, за народот да не бега од градот или ноќе да не бара храна надвор од градските сидини. Повеќе од 600.000 мртви луѓе биле фрлени од источните сидини во бездната кон Кедронскиот поток. Гладта толку многу земала замав, што имало и случаи на човекојадство.

**Со благослов на Неговото
Високо Преосвештенство
Митрополит Европски г. Горазд**